

z obsahu:

- Úvod
- Konfirmandská víkendovka: Sol nad zlato
- Pranie k Vianociam
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Hľa deň, ktorý stvoril Pán
- Dokonalá záchrana
- Biblické opodstatnenie pôsobenia dozoru v ECAV
- Vianočný vínš
- Rozhovor s bratom biskupom Ivanom Osuským
- Rozpis služieb Božích

P ů t n i k

Takto vraví Hospodin: „Ajhľa, tvorím nové; už teraz to raší. Nebadáte to? Veru, robím cestu v púšti, rieky v pustatine.“
Izaiáš 43, 19

„Máte radi, milí bratia a sestry, nové veci? Je to, myslím, prirodzené, že sa tešíme, ak dostaneme niečo nové, alebo si niečo nové kúpime. Väčšinou sa predpokladá, že to nové bude lepšie, ako to staré. Nový počítač, nový televízor, nejaké nové náradie, pre ženy nový šijací stroj. Nové a modernejšie je teda spravidla lepšie, ako to staré, čo sme mali doteraz.“

Keď písal prorok Izaiáš tento text, tiež oznamoval niečo nové, niečo, čo malo byť podstatne lepšie ako to staré. Písal do nemilej situácie, keď Boží vyvolený národ bol v Babylonskom zajatí. Otroctvo, chudoba, odovzdávanie vysokých poplatkov, nesloboda, obmedzovanie. V tom dennodenne žili. (Mimochodom nepripomína vám to niečo?) Židia toho všetkého už mali dosť. Boli znechutení a unavení, pretože ani do budúca to nijako nádejne nevyzeralo. A zrazu im jeden z Božích prorokov oznamuje, že Boh pre nich pripravuje zmenu. Prichádza niečo nové, čo pomaličky začína. Už to raší, tak to znelo z úst proroka. To nové malo byť niečo lepšie ako doteraz. Niečo, na čo sa mali tešiť, pretože sa mala zmeniť ich budúcnosť. Táto zvesť bola pre nich ako BOMBA. Začína svať na lepšie časy.

Pre nás tá Izaiášova zvesť už veľa neznamená, my nie sme v babylonskom zajatí, ale jej vplyv bol taký silný, že to ľuďmi otriaslo. Ak by som to prekvapenie mal k niečomu prirovnať, tak by takouto šokujúcou správou mohlo byť napríklad to, že na Slovensku zvýšia dôchodky o 7000,- korún, na lekára a v lekárni už nezaplatíte ani korunu. Toto by bola bomba pre nás. Izaiášova zvesť o tom, že Boh začal tvoriť nové, mala takúto silu a bola vzpruhou pre celý národ.

Zvláštnosťou tohto textu je, že stále ostáva prorockým a oznamuje, že Hospodin, náš Boh, vždy pre človeka pripravuje niečo nové. Nové - v zmysle lepšie ako to staré. Neviem, či sa to týka aj takých oblastí ako ekonomický život na Slovensku a celej tej situácie zdražovania a zvyšovania nákladov v našich rodinách. Aj keď už netrpezlivo čakáme na to, kedy sa nám už začne lepšie žiť.

Myslím si, že toto slovo sa týka predovšetkým duchovnej oblasti života. Boh veriacim ľuďom ponúka vždy niečo nové. Blížime sa k Vianociam. Narodenie Božieho Syna na tento svet

v podobe človeka bolo tiež niečím novým. Samotní Židia v Ježišovej dobe nevedeli pochopiť ani prijať takúto novotu. Boh sa stal človekom. To bolo skutočne niečo absolútne nepochopiteľné. Ale práve touto novotou Pán Boh pre človeka pripravil vyslobodenie z hriechov.

Teraz budete asi právom namietat', keď poviete, že predsa Vianoce a vianočná zvesť už pre nás nie sú ničím novým. Áno, v tom máte pravdu. Často rozmýšľam nad tým, či môžu Vianoce vôbec prekvapiť človeka niečím novým. Zvesť Vianoc sa nemenní. Zase, ako každý rok, musíme opakovať, že Ježiš prišiel na svet a tu, aj keby sme chceli, s ničím novým jednoducho nepríde. Ale Boh vie vždy priniesť niečo nové.

Čítal som nedávno jeden príbeh o zatvrdilom a zahundranom nevercovi, ktorého v nemocnici veľmi dlhý čas opatrovala diakonisa. Chorý ju všemožne trápil a s ničím nebol spokojný. Raz veľmi ohundral obed, ktorý mu doniesla, ale ona bez akejkolvek mrzutosti doniesla druhý. Aj ten nazlostený odmietol a vysypal ho ku posteli, ale diakonisa v tichosti pozbierala jedlo a priniesla mu jesť tretíkrát. Toto už ten človek nečakal. Premožený jej trpezlivosťou a láskou, zahanbený, prosil o odpustenie a odrazu si kázal zavolať aj kňaza. Na jej udivenie povedal také vysvetlenie: „Už verím, že je Boh na nebi, keď na zemi môže byť taký trpezlivý anjel ako ste vy!“

Pán Boh je stále ten istý. Ale pre človeka, ktorý v neho uverí, je to niečo celkom nové. Ten vybojovaný boj o dušu človeka je ozaj vždy novým a novým zázrakom. Keď z neveriacich a ľahostajných ľudí, ktorí Bohom z hĺbky duše pohrdajú, sa stávajú ľudia úprimne veriaci, to je to nové, na čom Pán Boh skrze Ducha Svätého pracuje. Zo spustnutého srdca začne tiecť rieka Lásky a na púšti vyprahlého ľudského života Boh postaví cestu. Čo novšie ešte chceme vidieť? Izaiášovo proroctvo sa naplňa i dnes, len pozorne sledujme, ako Boh pracuje v srdciach ľudí, kde mení staré na nové.

Kiežby sme takúto zmenu mohli zbadat' v našom zbore aj tohtoročné Vianoce.

Jaroslav Petro,
námestný farár v Obišovciach

Konfirmandská víkendovka: Soľ nad zlato

Ako každú jeseň sme sa aj tento rok vybrali na výlet s našimi konfirmandmi. Tohtoročný výlet bol trochu odlišný ako tie predtým, lebo spolu s nami bola aj stredoškolská mládež z Prešova. Všetko sa to udialo v termíne 26.-28.októbra. Téma výletu bola „Soľ nad zlato“, a to nie len preto, že sme boli v Soli, ale aj preto, že sme na ňom chceli konfirmandom povedať niečo o tom, ako môže ovplyvniť to, že žijú svoj život s Kristom ostatných a ako im môžu pomáhať.

Konečne teda nastal ten dlhoočakávaný piatok a my sme sa nasardinkovali do maličkého dvojbagónového vláčika. Po takmer dvojhodinovej ceste sme dorazili na faru, kde nás už čakali Zuzka a Daniel oblečení v krojoch, aby nás privítali tak, ako sa na Slovensku patrí, chlebom a soľou. Po uvítacej ceremónii sme sa všetci presunuli do jedálne, aby sme svoje brušká naplnili špagetami. Po večeri začal program. Začali sme vtipnou scénkou, na ktorej sa dobre pobavili aj tety kuchárky a neskôr prišiel rad aj na hry. Po zábave nastal vážny čas. Spolu s Deniskou sme rozoberali 13. verš z 2. kapitoly Matúšovho evanjelia. Dozvedeli sme sa niečo o tom, ako môžeme osoliť život ostatným. Spievali sme aj chvály nášmu Bohu a modlili sa. Bol to

čas, cez ktorý sme mohli cítiť Božiu prítomnosť a tvoriť jedno spoločenstvo. Po menšej prestávke prišlo večerné prekvapenie, počas ktorého sme sa o sebe dozvedeli niečo nové a zároveň si pochutili na dobrom pudingu. O pol dvanástej už všetci ležali vo svojich spacákoch a naberali energiu do nového dňa.

Zobudili sme sa do hmlistej, upršanej soboty, čo nám ale vôbec nebránilo poriadne si rozcvičiť naše telá a pustiť sa do raňajok. Celé doobedie si konfirmandi namáhali svoje hlavičky pri konfirmačnej výuke s bratom farárom, ale aj pri rôznych spoločenských hrách. Počas doobedia mali prešovskí mládežníci vlastný program a stretli sme sa s nimi až na obede. Na poobedie bola naplánovaná pokla-

dová hra, takže sa mládežníci a konfirmandi vybrali v malých skupinkách získavať indicie na rôznych stanovištiach, aby mohli nakoniec nájsť sladký poklad. Až do večere sme hrali spoločenské hry a futbal. Večer sa začal súboj cti medzi Prešovom a Obišovcami, v ktorom sme bojovali o priazeň našich 2 moderátorov večera, Barbie(Julka) a Kena(Daniel), ktorí hľadali vhodné miesto pre ich dom. Po dvojhodinovom súťažení napokon vyhrali mládežníci z Prešova. Takisto ako v piatok sme mali aj vážny čas. Tentoraz nám Jany povedal niečo o tom, ako môžeme svietiť našim životom a správaním na cestu ostatným. Rozoberali sme 14. a 15. verš z 2.kapitoly Matúšovho evanjelia. Po večernom programe nasledovalo voľno. Niektorí sa hneď uložili do svojich spacákov a sladko spa-

li, zatiaľ čo sme my, aktívnejší, tancovali a hrali hry. No okolo tretej ráno už celá fara stíchla a všetci sme zaspali. Vďaka časovému posunu sme si mohli pospať o hodinku dlhšie ☺.

Na druhý deň ráno sme sa všetci vybrali do kostola na služby Božie, kde sme poslúžili čítaním Božieho slova, modlitbou a piesňou Deň čo deň. Pred obedom sa konal historický futbalový zápas dievčat proti chlapcom, do ktorého sa všetci s radosťou zapojili. Bolo to príjemne, spoločne strá-

vené dopoludnie.

Po obede sa už všetci pustili do balenia a upratovania fary a vlakom o 15:30 sme odišli domov. Do vlaku každý nastupoval síce unavený, no verím, že plný nových zážitkov, dobrého pocitu, vedomostí a s novými kamarátmi.

Bola to ďalšia super víkendovka, ktorá priniesla aj veľa nových skúseností pre nás starších. Verím, že sa všetci cítili dobre, že sa im na víkendovke páčilo, a že už teraz sa tešia na ďalšiu. Ďakujeme Bohu za to, že nás celý víkend požehnával a držal nad nami ochrannú ruku, a takisto ďakujeme aj Prešovčanom za spoluprácu a tešíme sa na nich aj nabudúce.

Daniela Šoltisová

Príanie k Vianociam

Nie je nič ľahšie, ako kresťanovi vysloviť príanie k Vianociam a k novému roku. Rok utiekol a mnohé sa udialo. Mnohé, čo by sme na začiatku roka neboli predvídali a už vôbec nie naplánovali. Ak sa chceme pozrieť na ono prežité, tak cez dioptrie viery v nášho Pána Ježiša Krista. Máme byť za čo vďační. Osobne som vďačný za vás všetkých. Za presbyterov, s ktorými sa radíme a nikto nemá snahu presadiť svoje, ale vždy hľadáme to, čo prospeje cirkevnému zboru a našej Evanjelickej cirkvi a.v. Ďakujem bratovi farárovi Danielovi Mišinovi, ako aj Jaroslavovi Petrovi za obetavú službu. Nijako sme si to požehnanie nezaslúžili, je to veľká milosť Božia. Milosť, ktorej sa nám dostalo skrze to narodené dieťa - Ježiša. Drahí bratia a sestry - „Preto kľakám na kolená pred Otcom, po ktorom sa volá každá rodina na nebi aj na zemi; aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal skrze svojho Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku; aby Kristus prebýval vierou vo vašich srdciach, a vy, zakorenení a založení v láske, aby ste mohli so všetkými svätými vystihnúť, aká je to šírka a dĺžka, výška a hĺbka a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje všetko poznanie; aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou.“ Efezským 3:14

Požehnané Vianoce 2007 a hojnosť Božej milosti v roku 2008, prajem spoločne všetkým nám.

Ján Brozman – zborový dozorca

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

⇒ **Adventné večierne:**

utorok: 17:00 Kysak; 18:00 Drienovská Nová Ves

streda: 17:00 Trebejov; 18:00 Obišovce

štvrtok: 18:00 Suchá Dolina / Lemešany

Srdečne pozývame!!!!!!!

- ⇒ Na základe rozhodnutia zborového presbyterstva plánujeme na Silvestra **večerný program** pre všetkých tých, ktorých už televízne programy nudia. Bude to pre nás niečo nové, ale v iných zboroch sa to už osvedčilo. Srdečne Vás pozývame.
- ⇒ **4. adventná nedeľa** bude v našom zbore venovaná deťom. Budú to veľké detské služby Božie, na ktoré môžu prísť všetci veľkí i malí. Na jednu nedeľu v roku sa pokúsime stať všetci deťmi, pretože im patrí nebeské kráľovstvo.
- ⇒ Už viackrát sa stalo, že v našom/vašom časopise zaurodoval tlačiarenský škriatok ☹. Aj napriek všetkej snahe sa to zrejme občas stane aj v budúcnosti. Aj my, v redakčnej rade, sme iba nedokonalí ľudia, ktorí robia chyby. Veríme, že nám to vy, láskaví čitatelia, prepáčite.

Blahoželáme!

1.1.2008 – 31.3.2008

50 rokov

Anna Kollárová, Kysak 87
 Ľudmila Lučkaiová, Trebejov 23
 Ing. Emil Macko, Kysak 266
 Miroslav Olejár, Kysak 393

55 rokov

Emília Babejová, Drienovská Nová Ves 186
 Marián Kuropčák, Suchá Dolina 27

60 rokov

Jozef Ivan, Drienovská Nová Ves 126
 Dušan Kosturko, Kysak 373

65 rokov

Margita Gdovinová, Drienovská Nová Ves 157
 Ľudmila Molitorisová, Lemešany 202

70 rokov

Mária Ballová, Obišovce 105
 Anna Čopová, Trebejov 4
 Juraj Molitoris, Lemešany 202

75 rokov

Margita Macková, Kysak 128
 Mária Olejárová, Kysak 65
 Mária Vargová, Obišovce 13

80 rokov

Pavol Varga, Obišovce 13

85 rokov

Anna Petriková, Drienovská Nová Ves 158

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Hľa deň, ktorý stvoril Pán

Nedeľa 21. októbra 2007 sa zapísala do kroniky nášho cirkevného zboru zlatými písmenami už tým, že na ňu pripadla slávnosť, a to výročie posvätenia chrámu Božieho spojenej s ukončením generálnej opravy tohto chrámu. Ku slávnosti treba spomenúť aj nevšednú udalosť: boli na nej prítomní traja biskupi, traja seniory a tretiu trojicu bratov farárov zo zdravotných dôvodov nedoplnil náš bývalý zborový farár Daniel Mišina. Je to smutné, ale chýbal nám, pretože na oprave nášho chrámu mal aj on svoj veľký podiel. A nielen na oprave, ale aj na vybavovaní záležitostí okolo kolaudácie novej fary, napojení novej fary na studňu, pretože zo studne na farskom dvore bola voda nepoužiteľná. A to nevieme všetko, koľko námahy ho stálo organizovanie tejto slávnosti. Veríme však, že sa s ním ešte v našom kostole stretne!!!

Všetkých prítomných na slávnosti privítal náš brat farár Jaroslav Petro.

Slávnostné služby Božie otvoril emeritný generálny biskup ECAV na Slovensku brat biskup Július Filo, ktorému pri liturgovaní pomáhali aj bratia biskupi Igor Mišina a Ivan Osuský, ďalej bratia seniory Ladislav Fričovský, Branislav Matejka a terajší senior košického seniorátu PaeDr. Mgr. Ján Hruška.

Po kázni slova Božieho, v ktorej brat biskup Július Filo nabádal všetkých nás, aby tak, ako sme obnovili náš chrám, sme ob-

novili aj naše duše k ešte väčšej horlivosti za veci Božie.

Príhovor s požehnaním posvätenia nášho obnoveného kysackého chrámu vykonal brat senior Ján Hruška citovaním proroka Ezechiela 43, verše 10-12.

Milú slávnosť pozdravil aj náš spevokol zaspievaním dvoch piesní a náš dlhoročný brat senior Fričovský predniesol svoju báseň Kvet vďaky na oltári, napísanú k tejto príležitosti.

Svojou účasťou na výročnej slávnosti posvätenia chrámu nás poctil aj starosta obce Kysak pán Ľubomír Krajňák.

Po zaspievaní ďalšej piesne naši hostia biskupi a seniory pozdravili toto zhromaždenie veriacich svojimi príhovormi.

Pre nedostatok miesta v našom kostole ponúkli nám bratia katolíci svoj kostol, v ktorom bol prenos diania obrazom aj zvukom zabezpečený našimi bratmi Marekom Bašistom a Mariánom Strakom.

Po skončení slávnosti bol v kultúrnom dome spoločný obed a neformálna beseda s našimi bratmi biskupmi.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa akokoľvek podieľali na

príprave a usporiadaní tejto nie každodennej udalosti a aj našim gazdinkám, ktoré napiekli chutné koláčiky na občerstvenie. Naše poďakovanie patrí tiež nášmu novopečenému bratovi farárovi Jaroslavovi Petrovi, ktorý celú túto slávnosť viedol.

Foto brat farár J. Petro, text D. Kosturko

Dokonalá záchrana (duchovné zamyslenie)

Ospalý, ešte trochu so zalepenými očami, ako každé ráno čakám na svoj autobus, ktorý ma odvezie do práce. Z môjho vnútorného snenia ma zrazu vytrhne okoloidúca záchranka. S obdivom sledujem aký neprekonateľný chaos vytvorila na križovatke. Prediera sa pomedzi malé, ale aj veľké autá. Niektorí vodiči sú z nej úplne vykoľajení a nevedia čo robiť... Sila sirény vo mne vyvoláva rešpekt, súcitiť, ale aj vnútorný strach. Rešpekt nad prácou, ktorú robia tí, čo sedia vo vozidle, súcitiť nad tým, ktorý ju potrebuje a strach z toho, či aj mne sa to isté nestane. Chaos, ktorý vyvolala sa skončil. Posledné zvuky sirény ešte doznievajú v diaľke. Možno je už aj na mieste. Ten, kto ju potreboval, sa dočkal záchranu.

Áno aj my, milý obišovský cirkevný zbor, sme v očakávaní. V očakávaní záchranu našich ranených srdc. Každý jeden z nás by mohol vydať svoje svedectvo radosti, ale aj starostí, čo nás potešilo alebo zarmútilo počas tohto roka. Niektorí vyprevadili svojich blížnych, iných trápi ťažká choroba. Každý z nás prechádza tou svojou *via dolorosa* - cestou utrpenia. Do všetkých našich starostí, ktoré mnohokrát prevalcujú aj momenty šťastia v našich životoch, vstupuje Kristus – dokonalá záchrana. Prichádza, aby uzdravil, potešil, aby vyliečil. Je vybavený každým

liekom, na každú bolesť. Neprichádza k jednému pacientovi, ale k všetkým, ktorí Ho potrebujú. Áno, ku všetkým nám. Všeci sme totiž zhršli a nemáme slávy Božej. Prichádza, aby odstránil to, čo nás oddeľuje od Neho – nášho Boha. Hriech spáchaný v raji je Ním odpustený. Záchrana v diele Kristovom mi dáva chuť do života. Chceme, aby Jeho príchod pre môj život neznamenal len okamih prechádzajúcej záchranky, čo sa prejaví len vonkajším chaosom v obchodoch a nervozitou v rodinách z prichádzajúcich sviatkov. Ale aby moje srdce v skutočnosti precitlo a pochopilo, ku komu je Kristus naozaj poslaný. Nie k inému, ale ku mne.... K mojím problémom, k mojím chorobám, k mojím starostiam. Tak isto aj k tebe drahý brat, drahá sestra. Jeho blikajúce uzdravujúce svetlo už prichádza. Preto neodvracajme svoj pohľad a nezatvárajme si oči pred darom, ktorý je určený pre nás.

Prichádza môj autobus... Ach, opäť som v realite. Práca čaká...

Prajem nám všetkým, aby prichádzajúci Kristus bol zdrojom našej osobnej záchranu, aby jeho „výjazd“ na túto Zem nebol zbytočný.

Tomáš German

Biblické opodstatnenie pôsobenia dozorcú v ECAV

V tejto prednáške sa usilujem zamerať sa na biblické texty, ktorými možno podporiť podobu súčasnej funkcie dozorcú v cirkevnom zbore a celkovo v štruktúre cirkvi. Zameriavam sa na starozmluvné a novozmluvné texty, bez ich výraznejšieho oddelenia. Skôr než historicko-biblický kontext sa mi zdá dôležitejší motív biblickej jednotnosti v povolani a poslaní dozorcú. A to v celom Písme svätom Starej a Novej Zmluvy.

Zároveň, čo biblické je opodstatňujúce pôsobenie dozorcú, to zároveň v značnej, možno i v plnej miere súvisí s pôsobením duchovného pastiera, diakona, staršieho – t.j. presbytera, učiteľa v cirkvi či v cirkevnom zbore.

Biblické opodstatnenie v službe a vernosti Pánovi Ježišovi Kristovi

1 K 4, 1-2

„Tak zmyšľaj o nás každý ako o služobníkoch Kristových a o šafároch tajomstiev Božích. Od šafárov sa vyžaduje, aby každý bol verný.“

Dá sa povedať, že toto je základné biblické opodstatnenie pôsobenia služobníka Krista, ktorým je tak dozorca, ako farár, či presbyter v cirkevnom zbore, či v cirkvi. Uvedomujeme si tu, že Božie slovo sa na nás díva rovnako: najprv ako na služobníkov Krista a zároveň ako na šafárov. V dnešnom jazyku by sa dalo povedať aj správca tajomstiev Božích. Nie zlým pojmom je tiež manažér.

Dozorca, práve tak ako farár či presbyter, ostáva služobníkom Krista. Podľa slov Pána Ježiša J 13, 12-15: „Keď im umyl nohy a obliekol si rúcho a znovu si sadol, riekol im: Či viete, čo som vám učinil? Vy ma nazývate Majstrom a Pánom, a dobre hovoríte, lebo tým som. Keď teda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy; dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy činili tak, ako som vám ja učinil.“ Dozorca i farár, presbyter i biskup nesmie stratiť toto služobné opodstatnenie. Nemusia byť nejako výnimoční manažéri a správcovia cirkvi. Nič sa nedeje, ak sú hospodársky či organizačne slabí. Vždy však majú byť a ostať služobníci a verní šafári.

Keď sa pozabudlo v cirkvi v Korinte na služobné postavenie Pavel napísal:

1K 3, 5-9: *Čo je Apollo? Čo Pavel? Služobníci, skrze ktorých ste uverili, a to každý tak, ako mu dal Pán. Ja som zasadil, Apollo polial, ale Boh dal vzrast; takže ani ten, čo sadi, ani ten, čo polieva, nič nie je, ale Boh, ktorý dáva vzrast. Kto sadi a kto polieva, sú jedno, ale každý dostane svoju odmenu podľa vlastnej práce. Lebo my sme Boží spolupracovníci, vy ste Božia roľa a Božia stavba!“*

Biblické opodstatnenie rovnocennosti v službe

Biblická konkordancia indexuje slovo dozorca na dvoch miestach v Písme:

Sk 20, 28: „Vás ustanovil Duch Svätý za dozorcov...“ a Fil 1, 1: „Pavel a Timoteos, služobníci Krista Ježiša, všetkým svätým v Kristovi Ježišovi vo Filipis, aj dozorcami a diakonom“. V autorizovanom preklade Biblie je miesto slova dozorca použité slovo BISKUP. Grécky termín je episkopos, čo znamená biskup. Preklad slova episkopos však znamená tiež predovšetkým služobník a správca.

Veľmi opodstatnené sú tu slová napísané apoštolom Pavlom Timoteovi:

1 Tim 3, 1-7: „Ak sa niekto snaží o biskupstvo, túži po znamenitom diele. Biskup musí byť bez úhony, muž jednej ženy, striezlivý,

rozumný, slušný, pohostinný, spôsobilý vyučovať, nie pijan, nie bitkár [ani nie žiadostivý nečistého zisku], ale mierny, nehašterivý a nie lakomý. Má si dobre spravovať dom a deti udržiavať v poddanosti so všetkou dôstojnosťou. Ved' ak niekto svoj dom nevie spravovať, ako sa bude starať o cirkev Božiu? Nech to nie je nováčik vo viere, aby sa nenadíval a neprepadol diablovmu súdu. A musí mať aj dobré svedectvo od tých, čo sú mimo (cirkvi), aby sa nedostal do reči a neprepadol osídlu diablovmu.“

Ak vnímame preklad gréckeho (επισκοπος) episkopos ako služobník či správca, potom tieto slová resp. opis právom zodpovedá dozorcovi či presbyterovi v našej cirkvi.

Ešte zaujímavejšie je, že aj Judáša Písmo hodnotí ako biskupa. To kvôli úradu, ktorý zastával ako jeden z učeníkov:

Sk 1, 16-20: „Mužovia, bratia, muselo sa naplniť Písmo, ako predpokladal Duch Svätý ústami Dávidovými o Judášovi, ktorý sa stal vodcom tých, čo zlapali Ježiša. Lebo patrilo do nášho počtu a mal podiel na tejto službe. Ten si teda kúpil pole za mzu nepravosti a zrútil sa dolu hlavou, rozpukol sa, takže mu vypadli všetky vnútorosti. I dozvedeli sa o tom všetci obyvatelia jeruzalemskí, a preto pomenovali to pole vo svojej reči Akeldamach, to jest Pole krvi. Lebo je napísané v knihe Žalmov: Nech mu spustne príbytok, nech nieta, kto by v ňom býval! a: Jeho úrad nech prevezme iný!“ (επισκοπιων αυτου)

Posledné slová znejú v pôvodnom gréckom texte: „a jeho biskupstvo nech prevezme iný“.

Biblické podanie teda bez zásadného rozlišovania vníma služobníka Krista. To, čo platí v Kristovej cirkvi o biskupovi, je tak isto o dozorcovi či presbyterovi, farárovi, či kurátorovi, lebo sú to všetci služobníci Kristovi a šafári – správcovia.

Biblické opodstatnenie v povolaní Duchom Svätým

Čo nikde nechýba pri služobníkoch a šafároch, je Božie poverenie prostredníctvom Svätého Ducha. Tak je to v spomínanom poslednom texte, keď na miesto biskupa Judáša volili apoštoli iného, ktorý mal prevziať jeho biskupstvo a to bol Matej Sk 1, 24-26. Podobne pri voľbe diakonov Sk 6, 6. pri tejto biblickej zmienke o služobníkoch je zaujímavé, ako jednotne sa pozerá Písmo sväté na služobníka-apoštola, služobníka-dozorcú, služobníka-diakona. Cirkev Božia napríklad podľa prvých kapitol Skutkov funguje celkom dobre i bez farárov. A to tak, že tisíce ľudí prichádzajú k viere v Krista. Volia diakonov - osobitným poslaním oddelených služobníkov. A teraz prichádza zmienka o tom, že uverili aj mnohí

kňazi Sk 6, 7. Úrad či poslanie farára nie je podľa Písma o nič výnimočnejší či prednejší než ktoréhokoľvek služobníka v cirkvi. Vieru netvorí farár, nemožno veriť vo farára. Robí tak Duch Svätý prostredníctvom ľudí, ktorých On povolal do služby.

1 Tim 4, 14:

Nezanedbávaj dar, ktorý je v tebe a bol ti daný prorockým slovom, keď zbor starších kládol ruky na teba.

1 Tim 5, 22

Unáhle ne na nikoho neklad' ruky

2 Tim 1, 6

Preto ti pripomínam, aby si roznechoval v sebe dar Boží, ktorého sa ti dostalo, keď som kládol ruky na teba.

Zaujímavým spôsobom hovorí Písmo i k dnešným dozorcami a povolaným služobníkom Krista knihou Sudcov. Bolo to obdobie po smrti veľkých vodcov Mojžiša a Józua, keď už Boží ľud viac - menej obsadil zaslúbenú krajinu.

(Pokračovanie na strane 6)

(Dokončenie zo strany 5)

Sud 3, 7-11: „Izraelci robili, čo sa nepáčilo Hospodinovi: zabudli na Hospodina, svojho Boha, a slúžili baalom a aštarátom. Tu vzplanul hnev Hospodinov proti Izraelcom a odovzdal ich do rúk Kúšan-Rišátajima, kráľa mezopotámskej Sýrie. Izraelci boli osem rokov poddaní Kúšan-Rišátajimovi. Vtedy volali Izraelci k Hospodinovi o pomoc a Hospodin vzbudil Izraelcom záchrancu, ktorý ich zachránil: Kenázovho syna Omiéla, Kálebovho mladšieho brata. Duch Hospodinov zostúpil na neho a on spravoval Izrael. Vytiahol do boja a Hospodin dal Kúšan-Rišátajima, kráľa Sýrie, do jeho moci, a jeho ruka mocne doliehala na Kúšan-Rišátajima. Krajina mala štyridsať rokov pokoj. Potom Kenázov syn Omiél zomrel.“

Tento scenár sa opakoval pri každom sudcovi. Izraelci robili, čo sa nepáčilo Hospodinu. Boh ich vydal nepriateľom. Mali sa zle a volali k Bohu o záchranu. Tu Duch Boží zostúpil na toho či onoho a Izraelci mali začas pokoj. Je to celkom verný obraz pre službu dobrého dozorca v cirkevnom zbere. Pokiaľ je povolaný Duchom Svätým, za jeho pôsobenia bude mať ten či ten cirkevný zbor, seniorát, dištrikt či cirkev, začas pokoj a prosperitu. V biblickej reči sa to povie Božie požehnanie.

Biblická podoba spolupráce dozorca a farára

Cirkev Pána Ježiša Krista v 21. storočí a napríklad biblická starozmluvná doba Mojžiša, to je množstvo rozdielov a nepodobností. Ale Pán Boh je ten istý a tým istým svojím slovom hovorí i dnes. Preto sa v Božom slove dá nájsť zaujímavá podoba spolupráce dnešného dozorca a farára v podobe dvojice Mojžiša a Árona. Boli to bratia. Je to hneď prvý a vážny poukaz na to, že dozorca i farár sú si v Pánovi Ježišovi Kristovi tiež bratia: brat dozorca, brat farár, sestra farárka a pod.

2 M 13, 13-24: „Na druhý deň Mojžiš zasadol, aby súdil ľud; ľud stál pred Mojžišom od rána do večera. Keď Mojžišov test videl, čo všetko robí pre ľud, povedal: Čo to ty všetko robíš pre ľud? Prečo zasadáš sám a všetok ľud stojí pred tebou od rána do večera? Mojžiš odpovedal svojmu testovi: Lebo ľud prichádza ku mne dopytovať sa Boha; keď majú spornú vec, prídu ku mne, rozsudzujem medzi stránkami a vyhlasujem Božie ustanovenia a Jeho zákony. Mojžišov test mu odpovedal: Nedobre to robíš. Úplne sa unavíš aj ty, aj tento ľud pri tebe, lebo je to príťažka pre teba; nemôžeš to robiť sám. Poslúchni ma teraz; poradím ti a Boh bude s tebou. Ty zastupuj ľud pred Bohom, predkladaj ich spory Bohu, upozorňuj ich na ustanovenia i na zákony a oboznamuj ich s cestou, po ktorej majú ísť, s činmi, ktoré majú konať. Ty si však vyhľadni z celého ľudu schopných, bohabojných, verných mužov, ktorí nenávidia úplatky, a ustanov ich nad nimi za tisícikov, stotníkov, päťdesiatnikov a desiatnikov; tí nech súdia ľud v každom čase; každý väčší prípad nech priniesú pred teba a každý menší prípad nech rozsúdia oni; ulahčí sa ti, keď to budú znášať s tebou. Ak to budeš takto robiť, a aj Boh ti to prikazuje, budeš môcť vydržať a všetok tento ľud príde na svoje miesto v pokoji. Mojžiš poslúchol radu svojho testu a urobil všetko, čo mu povedal.“

Áron, Mojžišov brat vystupuje v knihách Mojžišových ako kňaz. Aj keď tradícia hovorí o Mojžišovi ako o vodcovi či prorokovi, veľmi výstižne jeho poslanie v Božom ľude zodpovedá dnešnému dozorcovi. Mojžiš a Áron vystupujú ako bratia. Spoločne ich chceli kameňovať, ale spoločne v zodpovednosti pred Bohom viedli Boží ľud.

K súčasnej spolupráci dozorca a farára

Prvé, základné a všetko určujúce pochopenie pre dozorca aj farára je teda sebaepochopenie ako služobníka Krista. Toto pochopenie otvára pre oboch priestor pre dobrý vzájomný vzťah. A to nasledovne: dozorca vníma seba ako služobníka Krista a farár vníma seba ako služobníka Krista. Ešte sa títo dvaja nemuseli poznať. Ani stretnúť. Môže byť jeden z nich 60-tník a druhý práve do služby nastupujúci 24-ročný mladík. Ale už majú spoločný cieľ. Pre ich vzájomný vzťah to znamená, že je vylúčené nejaké dlhodobé nedorozumenie či nespolupráca. Okrem toho, byť služobník Krista Pána znamená, že služobník robí obraz o svojom Pánovi. Aký je náš Pán Ježiš Kristus, taký je dozorca. Aký je farár, služobník, taký je Pán Ježiš Kristus.

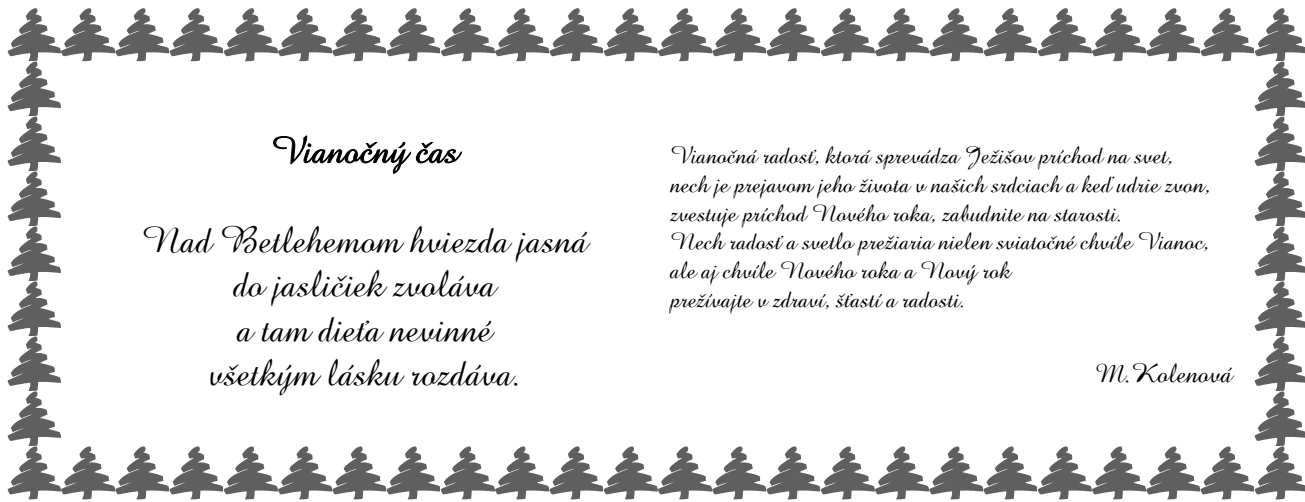
Dôstojnosť a biblickými svedectvami doložená úcta k tejto službe je porovnateľná, aspoň na úrovni pojmov s tým, čo dnes vnímame ako úctu a dôstojnosť k službe biskupa. Možno to dnes nie je v takejto miere pochopené. V ranej cirkvi to však tak bolo. Potrebné je na to pamätať: pri oslovovaní, pozdravoch, pri nesúhlasných stanoviskách medzi farárom a dozorcami, pri riešeníach rozporov. Ide o dvoch najbližších spolupracovníkov. Akú úctu a dôstojnosť pripisujú oni dvaja sebe navzájom, tak ich aj ostatní budú vnímať.

Úcta a dôstojnosť má ostať medzi oboma aj keby jeden z nich totálne zlyhal. Nejednen dozorca a nejednen farár v našej cirkvi bol označený menom Judáš. Pamätajme si však, že osobné zlyhanie nemôžu nič ubrať na fakte, že si toho dozorca, či toho farára povolal Pán Ježiš do svojej služby.

Biblické opodstatnenie služby tak dozorca a farára súvisí s povolaním Duchom Svätým. To nie je nikdy jednorázová vec. Ustavične je to nové a nové povolanie do každého spoločného rozhodovania, riadenia, ústupkov týchto dvoch služobníkov Krista. Pokiaľ nebude modlitebná podpora od zboru, bude ich spoločná služba veľkým trápením, nezriedka nepochopená a možno aj tichým Božím súdom nad cirkevným zborom, ktorý nerozpoznal služobníkov a poslov nášho Pána Ježiša Krista.

Biblickým podkladom pre pochopenie služby dozorca i farára, ale predovšetkým pre pochopenie ich vzájomného vzťahu a spolupráce, je práve príklad Mojžiša a Árona. Možno domácou úlohou či duchovným cvičením pre dozorca by bolo pozrieť sa na príbehy o Mojžišovi dnešnými očami a vnímať ho ako dozorca pre Boží ľud ECAV. Aké úlohy dostal, ako ich plnil, ako nevládal a ako spolupracoval s bratom farárom, toho času Áronom.

Jerguš Olejár, zborový farár v Rožňave
(Prednáška zo stretnutia dozorcov a presbyterov cirkevných zborov Košického seniorátu v Kysaku)

Vianočný čas

Nad Betlehemom hviezda jasná
do jasličiek zvaláva
a tam dieťa nevinné
všetkým lásku rozdáva.

Vianočná radosť, ktorá sprevádza Ježišov príchod na svet,
nech je prejavom jeho života v našich srdciach a keď udrie zvon,
zvestuje príchod Nového roka, zabudnite na starosti.
Nech radosť a svetlo prežiarajú nielen sviatočné chvíle Vianoc,
ale aj chvíle Nového roka a Nový rok
prežívajte v zdraví, šťastí a radošti.

M. Kolenová

Rozhovor s bratom biskupom Ivanom Osuským

Počas návštevy našich ctených bratov biskupov na slávnosti výročia posvätenia a generálnej oprave chrámu Božieho v Kysaku, skrsla v mojej hlave myšlienka oslovit' nášho milého brata biskupa Ivana Osuského a položiť mu niekoľko otázok. V tú nedeľu k tomu však nedošlo, a keď sme dávali dohromady nové číslo nášho časopisu, dohodli sme sa, že mu pošlem list s otázkami. Najprv som mu zavolať a keďže súhlasil, tu sú otázky aj odpovede na ne.

1. Kedy a kde ste sa narodili?

Mojim rodiskom je Brezová pod Bradlom. Pod zádumčivým Bradlom s mohylou M. R. Štefánika v prostredí pravoverného luteranizmu som pred 65 rokmi uzrel svetlo sveta. V prostej mnohodetnej rodine pracovitých rodičov, ktorí nás učili s úctou prijímať možnosti života a v skromnosti mať v úcte život, druhého človeka, prácu a svedomosť. Duchovné a kultúrne prostredie rodnej Brezovej vytváralo a formovalo do takej miery, že z neho vyrástlo viac ako dve desiatky farárov pre našu cirkev, mnoho manželiek farárov, medzi nimi aj moja a hurbanovská tradícia dopĺňala vybavenosť rodákov, keď sa dávali na cestu za chotár rodného kraja. Štyria biskupi našej cirkvi majú v Brezovej svoje korene.

2. Čo Vás viedlo k štúdiu na bohosloveckej fakulte?

Je to veľmi vážna otázka a odpoveď nie je ľahká. Nemám rád príliš jednoznačné odpovede – Pán ma vtedy a vtedy povolal. Je to často len kliše. Vocatio – povolanie musí dozrievať ako plod jablone, alebo vyrásť ako klas zo zrnka vloženého do zeme. K zásadnému rozhodnutiu. Bez dátumu, ale poznačené dotykami láskavej ruky pozývajúceho Pána. V prostredí, ktoré je kultivované premnohými faktormi: rodina, cirkevný zbor, sociálne prostredie. Cesta na štúdium teológie nebola jednoduchá. Jednoduché sú len naše teoretické modely. Boli to ťažké šesťdesiate roky. Na fakulte boli stanovené veľmi nízke počty na prijatie poslucháčov teológie. Boli sme v ňom len dvaja poslucháči, na celej fakulte nás bolo 13. Boli to však aj vzácne roky, kedy sme sa už s nebohým Jankom Oslíkom navzájom povzbudzovali a hľadali s vynikajúcimi učbarmi odpovede na otázky o budúcnosti cirkvi i našej osobnej. A ukazuje sa, že všetko neisté a problematické sa z Kristovej milosti stáva ľahkým a prostým.

3. Kedy ste boli vysvätený za kňaza a biskupa?

S láskou si spomínam na obe. Tá prvá bola v roku 1965 v Pliešovciach pri Zvolene pri mnohých obmedzeniach zo strany štátu. Druhá – inštalácia za biskupa bola v roku 1994 a to v Skalici na Záhorí, v zbore, do ktorého som prišiel po vojenčine v r. 1967 ako kaplán

u seniorovi a neskoršiemu biskupovi ZD, vzácnemu duchovnému otcovi R. Košťaliovi. Boli sme tam 28 rokov až do môjho prevzatia úradu biskupa vo Zvolene.

4. S akým krédom kráčate svojím životom?

To krédo sa začalo písať v rodičovskom dome, v rodnej Brezovej. Mať v srdci lásku a vážiť si hodnotu druhého človeka. Žiť bez veľkopanských manierov, alebo jednoducho vyjadrené to, čo som si pripomínal každý deň – nerob sa dnes dôležitým. Počúvaj ľudí s ich radosťami a bolesťami.

5. Kde sa Vám najradšej slúžilo – vo funkcii kňaza, biskupa?

Každá menovaná funkcia má svoje špecifiká, svoje čaro i svoje ťažké okolnosti. Nemal som ambície byť biskupom, práca farára ma naplňovala dostatočne, dávala zmysel môjmu životu i službe. Stretanie sa s cirkevníkmi, s deťmi pri výučbe a vôbec služba na vlně života bola požehnávajúca. V úrade biskupa to bolo čosi iné, s veľkou mierou zodpovednosti a náročnosti za každé slovo alebo rozhodnutie. A že som v duchovnej službe prešiel všetky funkcie, od kaplána v zbore, seniora až po biskupa – to bola veľká milosť Božia. A poznanie tejto milosti spolu so školou vlastného života je poznanie, aký som nesmierne bohatý v tom, čo som prijal a za čo ma Pán Ježiš uznal hodným.

6. Čomu sa venujete teraz, keď ste na dôchodku?

Prechod z intenzívneho tempa práce a služby do stavu v.v. (vo výslužbe) nie je jednoduchým. Je to vážny proces, ktorého zvládnutie predstavuje veľký tlak na človeka. Prestávanie sa do Skalice do paneláku, udomáčovanie sa v prostredí je len časť toho, čo sa stalo novou realitou. Ale vidím aj to, že je tu čas, aby som splatil dlh svojej rodine, manželke, deťom a piatim vnukom. Venoval im svoj čas, tešil sa s nimi a načúval ich starostiam. A v jednom mám istotu – ďakujeme spolu s manželkou za každý deň, ktorý nám je darovaný.

7. Ak by ste sa mali ešte raz rozhodnúť, čím by ste chceli byť?

Ako dôchodca mám dostatok času spomínať a vracat' sa dozadu, hodnotiť. Všetko, čo som prežil, je tak vzácne, zvlášť v dnešnom čase, že moje rozhodnutie by sa zopakovalo.

8. Ako a kde budete tráviť tohorodné Vianoce?

Odpoveď je veľmi jednoduchá a radosná – medzi svojimi drahými v Skalici a medzi svojimi bývalými cirkevníkmi.

9. Ktorá je Vaša najobľúbenejšia pieseň a ktorý Žalm?

Nech to nikoho nepohoršuje – Pán Bůh jest má sila i doufání... a žalmy vari všetky.

10. Čo by ste odkázali veriacemu človeku do života v dnešnej dobe?

Napriek všetkým možnostiam, ktoré doba ponúka – stvárňovať svoj život po príklade Ježišom a v škole života sa učiť, že bez Pána Boha sa nič nevydarí.

11. Ako na Vás zapôsobilo pozvanie na slávnosť do Kysaku?

Bolo veľmi prekvapivé a o to vzácnejšie. Do Východného dištriktu som sa dostával veľmi málo. Tešil som sa na všetkých vás, ďalekých bratov a sestry na východe, krásnej vlasti a som vďačný za tento deň medzi vami. Za radosť z diela, ktoré ste urobili obetavou láskou a ukázali jasne, aké hodnoty majú vo vašom živote prioritu. A som veľmi rád, že som práve v Kysaku mohol po roku stretnúť bratov biskupov, s ktorými ma spája toľko vzácného a dôstojného.

12. Čo by ste zaželeli našim čitateľom?

Požehnaný adventný čas, „vo večernom tichu načúvať Božiemu hlasu, načúvať tlkotu srdca Božieho“, radosť z evanjelia o veľkej milosti Božej a láske, s ktorou sa Boh skláňa k nám každému osobne. Vaším drahým a blízkym hrdosť i zodpovednosť z toho, že patríme do cirkvi evanjelia, v nej žijeme a pozeráme do budúcnosti, ktorá bude vzácna a radosná, lebo tam sa bude viera usmievať.

Dat' nahliadnuť do vnútorného sveta, alebo tvoriť svoj „raj“ spomienok, zážitkov, udalostí a v niekoľkých vetách vyjadriť veci podstatné nie je jednoduchá záležitosť. Slová majú schopnosť niekedy frázovitosťou skamenieť, aby sa po ich povrchu ako kvapky dažďa kĺzalo nepochopenie, alebo nedokonalé formulovanie výpovede. Aj oddelenie hlušiny od poctivého jadra sa môže stať komplikovaným, ak má ísť o poctivú reflexiu. K výpovediam treba pristupovať s hlbokým citom a pokorou. Preto aj moje odpovede majú známku nedostatočnosti a nedokonalosti. Preto aj takto prijímajte moje odpovede.

Za úprimné odpovede a ich odoslanie poštou srdečne ďakuje v mene celého nášho cirkevného zboru D. Kosturko.

Rozpis služieb Božích				
Dátum	Príležitosť	Čas	Miesto	Poznámka
9.12.2007	2. adventná	8:00	Trebejov	+ VP Iz 11,1-10; R 15,4-13
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	+ VP
16.12.2007	3. adventná	8:00	Drienovská Nová Ves	+ VP Iz 35,1-10; Jk 5,7-10
		9:30	Obišovce	+ VP
		11:00	Trebejov	
23.12.2007	4. adventná	9:30	Obišovce	Detские služby Božie
		11:00	Suchá Dolina	+ VP
24.12.2007	Štedrý večer	17:00	Obišovce	
25.12.2007	1. slávnosť vianočná	8:00	Suchá Dolina	
		8:00	Kysak	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
26.12.2007	2. slávnosť vianočná	8:00	Lemešany	+ VP
		9:30	Kysak	+ VP
		9:30	Drienovská Nová Ves	
30.12.2007	Nedeľa po Vianociach	8:00	Trebejov	Iz 63,7-9; G 4,4-7
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
31.12.2007	Silvester	17:00	Obišovce	
		20:00	Obišovce- zborovka	- čakáme Nový rok
1.1.2008	Nový rok	9:30	Obišovce	
		11:00	Suchá Dolina	
6.1.2008	Zjavenie Krista mudrcom	8:00	Drienovská Nová Ves	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
13.1.2008	1. po Zjavení	8:00	Kysak	Iz 42,1-7; Sk 10,34-38
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Lemešany	
19.1.2008	Evanjelizačný koncert Skupiny JAS	17:00	Kultúrny dom Obišovce	
20.1.2008	Nedeľa deviatnik	9:30	Obišovce	+ VP
27.1.2008	Nedeľa po Deviatniku	8:00	Trebejov	Iz 49,13-18; 1K 4,1-13
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
3.2.2008	Predpôstna	8:00	Drienovská Nová Ves	2M 24,15-18; 2Pt 1,16-19
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	
10.2.2008	1. pôstna	8:00	Kysak	+ VP 1M 22,1-18; R 5,12,17-19
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Lemešany	
17.2.2008	2. pôstna	9:30	Obišovce	- výročný zborový konvent
24.2.2008	3. pôstna	8:00	Trebejov	+ VP Iz 42,12-21; Ef 5,8-14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
2.3.2008	4. pôstna	8:00	Drienovská Nová Ves	+ VP Oz 5,15-6,2; R 8,1-10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	